ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 8 Μαΐου 1888 ΑΡΙΘ. 61

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρροὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.-Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτὰ — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐὰν πρέπῃ ὁ πατὴρ νὰ ἔρχηται εἰς δεύτερον γάμον.— Ἡ Κυρία Στάελ (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου).— Ἤθη καὶ παραδόσεις χελιδόνων (ὑπὸ κ Καρτερίας Στεργίου) —Διατί ἡ γυνὴ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός ; (ὑπὸ κ. Εὐτέρπης Παπαζαφειροπούλου).—Γυναῖκες βοηθοὶ εἰς βιβλιοθήκας(ὑπὸ κ.Ἀνθῆς Π.)—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή.—Συνταγή. — Ἐπιφωλλίς.

ΕΑΝ Ο ΠΑΤΗΡ ΠΡΕΠΗ ΝΑ ΕΡΧΗΤΑΙ
ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

Ὅταν ὁ θάνατος ἀνιλεὴς καὶ τρομερὸς ἁρπάζῃ τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας σύζυγον ἢ πατέρα, διαπράττει ἀναντιρρήτως πρᾶξιν βάρβαρον. Ὅταν ὅμως ὡς αἱμοβόρος ἱέραξ ρίπτει τοὺς ὄνυχας του ἐπὶ μητρὸς τέκνων, τότε διαπράττει ἱεροσυλίαν ἀσυγχώρητον.

Τὰ ὀρφανὰ πατρὸς τέκνα ἀπόλλυσιν ἴσως μετὰ τοῦ πατρὸς ὑλικὰς ἀπολαύσεις, προστασίαν καὶ στήριγμα, οὐδέποτε ὅμως καὶ τὴν ζωογόνον ἐκείνην καὶ θερμὴν ἀγάπην, ἥτις μητρικὸν καλεῖται φίλτρον καὶ ὑπὸ τὸ θάλπος καὶ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου τὰ τέκνα ἀναπτύσσονται τόν τε νοῦν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.

Ἡ σύζυγος ἡ στερουμένη τοῦ μόνου αὐτῆς στηρίγματος περιπίπτει ἴσως εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, ἐὰν εἶναι ἄπορος, ἀλλὰ παλαίει μετὰ θάρρους καὶ τὴν τελευταίαν δὲ τοῦ αἵματός της ρανίδα θυσιάζει εὐχαρίστως, ὅπως πρὸς τὰ προσφιλῆ τέκνα ἓν τεμάχιον ἄρτου καὶ μέλλον εὔδαιμον ἐξασφαλίσῃ.

Ἡ γυνὴ ζῇ ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν τέκνων. Ἐν αὐτοῖς ἐναποθέτει ἅπασαν τὴν περὶ τοῦ παρόντος καὶ μέλλοντος εὐδαιμονίαν της, ἁπάσας τὰς ἐλπίδας της. Ἡ ἀγάπη αὐτῶν ὑπερπληροῖ τὴν ἀπὸ τῆς συζυγικῆς ἀγάπης ἀπορφανισθεῖσαν ψυχήν της.

Ἐὰν νέα ἔτι χηρεύσῃ, ζητηθῇ δὲ εἰς δεύτερον γάμον, σπανιώτατα συγκατατίθεται νὰ νυμφευθῇ πρὶν ἢ πεισθῇ, ὅτι διὰ τοῦ γάμου αὐτῆς ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον τῶν ἰδίων τέκνων. Συνεχέστατα δὲ συμβαίνει, ὥστε ἀτυχὴς χήρα νὰ θυσιάζῃ τὴν νεότητά της καὶ τὴν γλυκυτάτην προσφιλοῦς συζύγου ἀνάμνησιν εἰς γέροντά τινα κρονόλιρον, διότι οὗτος εἶναι πλούσιος καὶ δι' αὐτοῦ θέλει χορηγηθῇ πρὸς τὰ τέκνα αὐτῆς σχετική τις εὐημερία. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα. Ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ δὲν ἐμφωλεύει τοιαύτη στοργή, ἀλλ' οὔτε ἐν τῇ διανοίᾳ τοσαύτη φρόνησις καὶ δύναμις κριτικὴ ρυθμίζουσα τὰ πάθη καὶ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ὁρμάς. Ὁ ἀνὴρ ἅπαξ μόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ φωλεᾷ αἰσθάνεται πάραυτα τὴν παγερὰν τῆς μονώσεως ἀτμόσφαιραν, ἀδυνατεῖ νὰ θερμάνῃ τὸν οἶκον, ἀναπληρώσῃ τὴν ἀποῦσαν, ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν μικρῶν καὶ προστατεύσῃ αὐτὰ κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῆς τύχης. Βλέπετε τὸν γίγαντα ἐκεῖνον ἐν προφανεῖ ἀμηχανίᾳ πρὸ τῶν κλαυθμηρισμῶν βρέφους ἢ τῶν δακρύων μικροῦ παιδίου, ὅπερ ἢ δεσπόζει αὐτοῦ ἢ κατασυντρίβεται ὑπο τὴν βαρεῖαν πυγμήν του.

Ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ διατελῶν καταστάσει ὁ ἀνὴρ, στρέφει βλέμμα ἄπελπι περὶ αὐτόν, καὶ ἐν ὑστάτῃ ἀπογνώσει ἀναθέτει εἰς χεῖρας τῆς ὑπηρετρίας ἅπασαν τὴν τοῦ οἴκου εὐθύνην, τὴν τῶν τέκνων μόρφωσιν. Εἶναι γυνή, σκέπτεται οὗτος. Γνωρίζει τὰς ἕξεις τῆς οἰκογενείας, τὰς διαθέσεις τῶν μικρῶν. Θὰ ἀναπληρώσῃ εὐκόλως τὴν ἀπολεσθεῖσαν. Καὶ ὁ πατὴρ ἄφροντις καὶ εὐχαριστημένος ἀπέρχεται τοῦ οἴκου εὐδαίμων διότι ἐν τῇ ὑπηρετρίᾳ εὗρε παιδαγωγόν, σύντροφον, τέλος μητέρα τῶν τέκνων του ! . . . . Δυστυχής ! ! Πόσον ἀκριβὰ πληρώνει τὴν πλάνην ταύτην.

Πρὶν ἢ μὴν παρέλθῃ ἡ ἀνατροφή, ἡ καρδία, τὰ φιλόστοργα βλέμματα, ἡ εὐεργετικὴ τῆς μητρὸς πρόνοια ἐξορίζονται τῆς οἰκίας, ἥτις ἀπὸ σεμνοῦ καὶ εὐεργετικοῦ ἀσύλου μεταβάλλεται εἰς κόλασιν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ βίος αὐτοῦ ὑπὸ τοιούτους ὅρους διέρχεται ἐντελῶς ἄγευστος πάσης οἰκογενειακῆς ἀπολαύσεως. Φύσει ἐγωϊστὴς δὲν ἐντρυφᾷ ὡς ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ στοργῇ τῶν τέκνων, ἐν τῇ ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνῃ, ἐκπαιδεύσει καὶ ἀνατροφῇ. Τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναθέτει εἰς τὸ σχολεῖον, τὴν ἀνατροφὴν καὶ περίθαλψιν εἰς τὴν μισθωτὴν ὑπηρέτριαν ἢ gouvernante. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νέου γάμου. Ἐν αὐτῷ ὀνειροπωλεῖ νεάνιδα ἀγαθήν, εὐειδῆ, χορηγοῦσαν εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ τὴν μητρικὴν ἐκείνην περίθαλψιν καὶ προστασίαν, ἧς ἄνευ, ταῦτα ἀδυνατοῦσι νὰ ζήσωσι.

Ζητεῖ ὅθεν τὸν ἄγγελον τοῦτον, ὅστις θὰ ἐπαναφέρῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοὺς γέλωτας, τὴν χαράν, τὰ ἀποσβεσθέντα μειδιάματα, τὴν ἐκλείψασαν στοργήν. Εἶναι τόσον ἐγωϊστής, ὥστε λησμονεῖ ὅτι ἡ νεᾶνις ἐκείνη ἡ ἀποφασίζουσα νὰ νυμφευθῇ μετὰ πατρὸς τέκνων πράττει τοῦτο, διότι ἀδυνατεῖ, ἐλλείψει προικὸς ἢ ἄλλων ἀρετῶν, νὰ νυμφευθῇ μετ' ἄλλου. Λησμονεῖ ὅτι αὕτη νυμφεύεται, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰδίαν μᾶλλον ἢ τὴν τῶν ξένης μητρὸς τέκνων εὐδαιμονίαν. Λησμονεῖ ὅτι αἱ θωπεῖαι, ἃς πρὸ τοῦ γάμου δαψιλῶς πρὸς τὰ τέκνα χορηγεῖ αὕτη, μεταβάλλονται τὴν ἐπαύριον αὐτοῦ εἰς ψυχρὰν ἀδιαφορίαν, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ εἰς μῖσος. Ἀγνοεῖ ἢ δὲν θέλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι πᾶν μειδίαμα καὶ θωπεία αὐτοῦ πρὸς τὰ ἴδια τέκνα θεωρεῖται παρὰ τῆς μητρυιᾶς κλοπή, ὑπεξαίρεσις τῆς πρὸς αὐτὴν στοργῆς του, ἐξ οὗ καὶ ἐντὸς μικροῦ δὲν ἀποτολμᾷ οὔτε γλυκὺ βλέμμα πρὸς αὐτὰ νὰ στρέψῃ.

Ἐὰν οἱ πατέρες ἐλάμβανον τὸν κόπον νὰ ὑπολογίσωσι τὰ ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου αὐτῶν προκύπτοντα ἄπειρα κακά, οὐδέποτε ἤθελον ἀποφασίζει νὰ πράττωσι τοῦτο. *Μὴ κλαίητε τὸ ὀρφανὸν ὅταν χάνῃ τὴν μητέρα, ἀλλ' ὅταν εὑρίσκῃ νέαν.* Ναί, ὅταν εὑρίσκῃ γυναῖκα ἐγωϊστριαν, σκληράν, ἄκαρδον, ἥτις μεταβάλλει τὸν βίον αὐτοῦ εἰς διηνεκὲς μαρτύριον. Ἥτις ὑποσκάπτει τὴν παιδικὴν ἀμεριμνησίαν αὐτοῦ. Ἥτις ἀντὶ ἀγαθοῦ ἀγγέλου εἰς μαῦρον μεταβάλλεται δαίμονα, ρίπτουσα ζιζάνια ἐν τῇ ἀθῴᾳ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς κατεργαζομένη τρόπου τὴν δυστυχίαν του. Ὁ πατήρ, ὁ ἀγαθὸς καὶ λογικὸς πατὴρ γίνεται πάντοτε θῦμα τῆς εὐπιστίας του. Γίνεται ὁ ἠθικὸς τῶν ἰδίων τέκνων δήμιος. Γίνεται ὁ κατασκευαστὴς τῆς ἰδίας καταστροφῆς.

Ἡ ἑστία, ἧς τὸ πῦρ δὲν ὑποδαυλίζεται ἐκ τῆς εὐγενοῦς ἀφοσιώσεως καλύπτεται ταχέως ὑπὸ τέφρας, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν τέφραν ὑπολανθάνον γλυκὺ καὶ ζωογόνον φῶς ἐλλείψει ἀέρος καὶ ζωῆς ἀποσβέννυται. Οὕτω καταστρέφονται τὰ ὡραιότερα καὶ εὐγενέστερα αἰσθήματα τῶν ἀτυχῶν ὀρφανῶν. Οὕτω θάπτονται ὑπὸ ψυχρὰν τέφραν αἱ πολυτιμότεραι ἀρεταὶ αὐτῶν. Οὕτω ἀντὶ ἑνὸς ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρὸς ἢ μιᾶς εὐγενοῦς καὶ εὐτυχοῦς γυναικός, μορφόνεται εἷς κακοῦργος, ἢ μία δυστυχὴς πλειότερον. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πατὴρ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ θυσιάζων τὴν τῶν τέκνων εὐδαιμονίαν εἶναι ἀξιόμεμπτος, ἡ γυνὴ ἡ ὑποσκάπτουσα μὲ τὸ μειδίαμα ἐπὶ τῶν χειλέων βαθεῖαν ἄβυσσον μεταξὺ ὑπάρξεων συνδεομένων δι' ἀδιαρρήκτων δεσμῶν αἵματος, ἡ κλέπτρια ἐκείνη τῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὰ ἄτυχῆ ὀρφανὰ εἶναι προδότις τῶν ἱερωτέρων καὶ εὐγενεστέρων τῆς γυναικὸς αἰσθημάτων.

Λησμονεῖ ὅτι ὕπερθεν αὐτῆς ὑπάρχει ὀφθαλμὸς ἄγρυπνος, ὅτι κύκλῳ αὐτῆς πλανᾶται ἐσαεὶ ἡ πονοῦσα μητρικὴ ψυχή, καταρωμένη αὐτὴν καὶ παρὰ τῷ Πλάστῃ καταγγέλλουσα τὰς κατὰ τῶν ἰδίων τέκνων βιαιοπραγίας της. Λησμονεῖ ὅτι θᾶττον ἢ βράδιον ὁ ὑπ' αὐτῆς μεθυσκόμενος πατὴρ θέλει ἀνανήψει καὶ ὅτι ἡ βασιλεία αὐτῆς πρόσκαιρος ὅλως καὶ ἐφήμερος τυγχάνει. Λησμονεῖ ὅτι εἶναι γυνή, καὶ ὅτι πᾶσα γυνὴ μὲ καρδίαν θέλει ἀναθεματίσει τὴν τόσον ἀστόργως κηλιδοῦσαν τὸν ὑψηλὸν καὶ εὐγενῆ τῆς γυναικὸς προορισμόν.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουσι καὶ ἐξαιρέσεις τινές. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἐξαιρέσεις σπανίζουσι, πᾶς λογικὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος, πᾶς ἀνὴρ πονῶν τὰ ἴδια τέκνα καὶ ὑπὲρ τῆς εὐ.υχίας αὐτῶν μεριμνῶν, ὀφείλει νὰ ἀφιεροῖ ἅπαντα τὸν μετὰ τὴν χηρίαν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν. Ὀφείλει νὰ ὑπερπηδᾷ πᾶσαν ἀναφυομένην δυσχέρειαν, ὅπως ἀκόπως ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐκ τῆς χηρίας ἀναφυομένας δυσχερείας, μὴ ἀναθέτων τὴν περὶ τῶν τέκνων μέριμναν οὐ μόνον πρὸς μητρυιάν, ἀλλ' οὔτε πρὸς παιδαγωγόν, διδάσκαλον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ξένην. Μὴ ἐμπιστευθῇ οὔτε πρὸς τὴν ἰδίαν μητέρα, ἀλλ' οὔτε πρὸς τὴν ἀδελφήν. Ἔστω αὐτὸς καὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος πρὸς ὃν τὸ τέκνον νὰ ὀφείλῃ τὴν ζωὴν καὶ ὕπαρξιν, ἵνα ὅταν πρὸ τοῦ Πλάστου ἡ προσφιλής ποτε τῆς ψυχῆς σύζυγος, ἡ ἀγαθὴ τῶν ἰδίων τέκνων μήτηρ ἀποτείνει αὐτῷ τὴν τρομεραν ἐρώτησιν: *Τί ἔκαμες τὰ παιδιά μου;* δυνηθῇ νὰ τῇ ὑποδείξῃ τὸν λειμῶνα τῆς χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας, ἐν ᾧ βίος αὐτῶν ἤρεμος καὶ γαλήνιος διέρχεται, πάροχος εὐτυχίας πρὸς τὸν πλησίον, ὡς ὁ εὐεργετικὸς βύαξ ὁ ζωογονῶν καὶ περιθάλπων τὰ περὶ αὐτὸν τοπεία.

Η ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΕΛ

Β'.

Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐν τῇ ὁρμητικῇ αὐτῆς θυέλλῃ διήγειρεν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς κ. Σταελ αἰσθήματα νέα καὶ δύναμιν ὠθήσασαν τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς ὀργασμὸν ἄγνωστον τέως αὐτῇ.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὕτη καθίστατο τὸ κέντρον καὶ ἡ ψυχὴ σπουδαιοτάτης πνευματικῆς, καὶ πολιτικῆς δράσεως. Ἡ οἰθουσα αὐτῆς ἦν ἡ ἑστία ἰσχυροτάτου συνταγματικοῦ κόμματος. Δι' αὐτῆς ὁ Ταλεϋράνδος ἐπανέκτησε τὴν ἀπολεσθεῖσαν αὐτοῦ θέσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὕτη ἐμόρφωσε καὶ διηύθυνε τὴν πολιτικὴν τοῦ Benjamin Constant, καὶ ἠννόησε πρώτη τὰ σχέδια τοῦ Βονοπάρτου, ἅτινα κατεπολέμησε μετ' ἀπιστεύτου ἐνεργείας καὶ θάρρους. Ἔσχε τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλοψυχίαν νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ προτεινομένην αὐτῇ συμμαχίαν μετὰ τῆς προσφορᾶς 2,000,000 φρ. ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Βοναπάρτου πρὸς τὸν πατέρα της.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ καθ' ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ Βοναπάρτου ὁ βίος αὐτῆς ἀποτελεῖ σειρὰν ὅλην διωγμῶν, ἐξορίας καὶ προπηλακίσεων. Τὸ μῖσος τοῦ Βοναπάρτου κατὰ τῶν ἰδεῶν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς αὐτῆς δὲν εἶχεν ὅρια.

Πολιορκηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ διαταχθεῖσα νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ γαλλικὸν ἔδαφος, ἀπεσύρθη εἰς Coppet, ἔνθα μετὰ τῶν πιστῶν ὀπαδῶν της, τῶν καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ συνοδευσάντων αὐτήν, ἐξηκολούθησε πολεμοῦσα τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα.

Ἐπανελθοῦσαν λάθρα ἐν Γαλλίᾳ, ἡ αὐτοκρατορικὴ μερὶς καταδίωξεν αὐτὴν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἐπιτεθεῖσα ἀμειλίκτως καὶ κατὰ τῶν πιστοτέρων αὐτῆς φίλων. Ἡ διάσημος Κα Ρεκαμιὲ ἐξωρίσθη τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους ὡς χορηγήσασα αὐτῇ ἄσυλον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ της αὐτῇ κατεδιώκετο ὑπὸ τοῦ ἀσπόνδου αὐτῆς ἐχθροῦ Βοναπάρτου. Κατὰ τὴν τρικυμιώδη ταύτην τοῦ βίου αὐτῆς περίοδον, περιπλανωμένη ἀπὸ Βιέννης εἰς Μόσχαν, ἀπὸ Πετρουπόλεως εἰς Στοκχόλμην, ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Ἐλβετίαν παρήγαγε τὰ ὡραιότατα τῶν ἀριστουργημάτων της, ἅτινα ἐκίνησαν τὸν ἐνθουσιώδη θαυμασμὸν συμπάσης τῆς Εὐρώπης.

Τὸ ἔργον αὐτῆς «*Ἡ φιλολογία ἐξεταζομένη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν ἐθνῶν κατάστασιν*» σύγραμμα, περὶ οὗ δικαίως ἐλέχθη ὅτι εἶναι τὸ μόνον, ἐν ᾧ δύναταί τις νὰ σταχυολογήσῃ τόσας ἰδέας ἀξιομνημονεύτους ὅσας καὶ ἐλευθέρας εἶναι καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐν ᾧ ἐπετεύχθη ἡ ἐπιδεκτικότης τῆς τελειοποιήσεως τῆς φιλοσοφίας ἐν τῇ φιλολογίᾳ. Ἡ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῆς κ. Στάελ ἐκτυλισσομένη ἰδέα εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ τῆς συγχρόνου μεγαλοφυΐας, καθ' ὃν χρόνον αὕτη διαγράφει πορείαν τινὰ πρὸς τὰ πρόσω, ἐπιτυγχάνει, ἐλπίζει, εἶναι τέλος ἀόριστός τις ἐπιδεκτικότης τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ ὅμως τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξήγειρε μεγάλας κρίσεις.

Ἀνασκευάζουσα τὰς κρίσεις ταύτας ἐν τῇ μετὰ ἐξάμηνον δημοσιευθείσῃ δευτέρᾳ αὐτῆς ἐκδόσει, ἀρκεῖται εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕφος της:

«*Ὑπάρχουσι τρόποι τοῦ γράφειν, μὴ ἐκθέτοντες τὸν γράφοντα εἰς κρίσεις. Φράσεις τινὲς πολυχρονίου ἕξεως εἶναι ὡς οἱ συνήθεις τῆς οἰκίας θαμῶνες, οὓς ἀφίνει τις νὰ εἰσέλθωσι, χωρὶς νὰ τοῖς ζητήσῃ οὐδένα λόγον. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει συγγραφεὺς εὐφραδὴς ἢ φιλόσοφος, οὔτινος τὸ ὕφος δὲν περιέχει ἐκφράσεις ἐκπληττούσας τοὺς διὰ πρώτην φορὰν ἀναγινώσκοντας αὐτὸν καὶ ἰδίᾳ ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἀφαρπάζονται ὑπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἰδεῶν ἢ τοῦ σθένους τῆς ψυχῆς.*»

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ κ. Στάελ δὲν ἐθεώρει τὴν φιλολογίαν ἢ ὡς ἁπλοῦν τῆς αἰσθηματικότητος αὐτῆς ὄργανον καὶ ὡς ἀνακούφισιν τῆς τεθλιμμένης ψυχῆς της. Ἀπηλπίζετο, παρεπονεῖτο συκοφαντουμένη. Μετέβαινεν ἀναλλὰξ ἀπὸ τοῦ κακῶς συγκρατουμένου στοϊκισμοῦ εἰς τὴν εὐφραδῆ θρηνολογίαν. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἤρξατο κατανοοῦσα ὅτι αἱ διανοητικαὶ καὶ ψυχικαὶ αὐτῆς δυνάμεις ἐμεγαλύνοντο ἐν τῇ θλίψει. Διενοήθη ὅτι ὀρθότερον εἶναι νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς ἰδιοφυεῖς ταύτας αὐτῆς δυνάμεις ἢ νὰ ἀπελπίζηται. Καίτοι δὲ ὁ ἥλιος τῆς νεότητος αὐτῆς ἤρξατο ἤδη ἀποκλίνων, οὐχ ἧττον ἡ μεγαλοφυΐα αὐτῆς ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ σκῆπτρον τῆς νεότητος, ἐφ' οὗ μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπερηφάνως ἐρειδομένη διῆλθε τὸ στάδιον τῆς μέσης αὐτῆς ἡλικίας. Ἡ κοινωνία ἐξήσκει πάντοτε μεγάλην ἐπ' αὐτῆς ἐπιρροήν, μεθ' ὑπερηφανείας λοιπὸν καὶ θάρρους ἀνέλαβε νὰ διαπρέψῃ οὐ μόνον μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῆς, ἀλλὰ μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

Τὸ 1807 ἐξεδόθη ἡ ***Κόρινα*** αὐτῆς. Ὁ θρίαμβος ὑπῆρξε παγκόσμιος. Ὑπάρχει στιγμὴ ἀποφασιστική, καθ' ἣν αἱ προνομοιοῦχοι καὶ ταλαντοῦχοι μεγαλοφυεῖς φύσεις λαμβάνουσι τοιαύτην θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε πᾶς ἔπαινος ἀπονεμόμενος αὐτοῖς τιμᾷ μᾶλλον τὴν ματαιότητα τοῦ ἐπαινέτου ἢ τοῦ ἐπαινουμένου. Σύμπασα ἡ Εὐρώπη ἀπένειμε στέφανον τιμῆς τῇ ***Κορίννῃ*** τῆς κ. Στάελ. Πᾶσα ὕπαρξις ὑψωθεῖσα καὶ βασιλεύσασα ἔσχε καὶ τὸ Καπιτώλιόν της. Ἡ ***Κόρινα*** εἶναι τὸ Καπιτώλιον τῆς κ. Στάελ.

Τὴν ***Κόρινναν*** ἠκολούθησεν ἡ Δελφίνα. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἡ συγγραφεὺς ἔγραψεν ἀνάλυσιν τῆς φύσεως, τῶν παθῶν, τῆς ὑψηλῆς φυσιολογίας μετ' ἀπείρων ἠθικῶν παρατηρήσεων. Κατεμέμφθησαν τοῦ ἔργου της τούτου ὡς σκανδαλώδους καὶ ἐπικινδύνου διὰ τὴν νεότητα ἀναγνώσματος. Καίτοι ἡ γνώμη τῶν κριτῶν αὐτῆς δὲν εἶναι ὅλως ἀδάσιμος, τὸ πνεῦμα ἐν τούτοις τοῦ ὅλου ἔργου συντελεῖ εἰς τὴν ὑγιᾶ ἐξέγερσιν ψυχικῶν συναισθημάτων, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν κοινωνικῶν περιπετειῶν καὶ τῆς ἀστόργου ἀπογοητεύσεως διατρέχουσι κίνδυνον καταστροφῆς. Διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοιούτων ἔργων ἀναγεννῶνται ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν αἰσθήματα τρυφερὰ καὶ περιπαθῆ, ὠθοῦντα ἡμᾶς εἰς τὴν εὔπιστον τῆς νεότητος ἀφοσίωσιν.

Ἡ φιλοσοφικὴ ἐν τούτοις καὶ φιλολογικὴ ἐξοχότης τῆς κ. Στάελ διαλάμπει μετὰ μείζονος κύρους καὶ αὐθεντικότητος ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτῆς ἡ «*Γερμανία*» οὗτινος ἡ δημοσίευσις ἀποτελεῖ ἓν τῶν χαρακτηριστικωτέρων ἐπεισοδίων τῆς ἱστορίας τῆς ἐλευθεροτυπίας.

Ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ καίτοι ἐγένετο ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν τῶν ἀρχῶν ἐξέλεγξιν, οὐχ ἧττον μετὰ τὴν ἐξ 100,000 ἀντιτύπων ἐκτύπωσιν αὐτοῦ τὸ ἔργον κατεσχέθη καὶ ἐξηφανίσθη. Αἴτιον τοῦ παραλόγου τούτου μέτρου ὡς καὶ τοῦ βαναύσου ἐκδιωγμοῦ τῆς συγγραφέως ἐγένετο ἡ εἰρωνικὴ καὶ ὑπερήφανος σιωπή, ἣν αὕτη ἐν τῷ συγγράμματι αὐτῆς ἐτήρησεν ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος διαδραματισθὲν μέρος. Μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ βιβλίον της ἀνεστάτωσε τὴν Γαλλίαν ὅλην.

Διὰ πρώτην φορὰν ἡ Γαλλία ἐμάθανεν ἀπὸ τοῦ στόματος γυναικός, τί εἶναι ξένη φιλολογία, τί τέχνη, τί φιλοσοφία, ἄγνωστα τέως αὐτῇ ὡς ἐκ τῆς βαθείας διαφορᾶς τοῦ ἰδιώματος, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἰδιοφυΐας τῶν δύο λαῶν. Ἡ ὑπ' αὐτῆς περιγραφεῖσα «*Γερμανία*» ἦτον ἡ τοῦ Βάϊμαρ, αἱ Γερμανικαὶ Ἀθῆναι τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Σχίλλερ, τοῦ Βιεκλαντ, τοῦ Τίεκ, τέως ἄγνωστοι ἐν Γαλλίᾳ. Διανοίγουσα νέους ὁρίζοντας ἡ συγγραφεὺς συνετέλεσεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ πνεύματος καὶ εἰς τὴν φιλολογικὴν πρόοδον τῆς συγχρόνου αὐτῆς ἐποχῆς.

Ἡ λεπτότης τῆς ἐποπτικῆς αὐτῆς δεινότητος, ἡ χαρακτηριστικὴ δύναμις, ἡ πιστὴ ἀπόδοσις τῶν ἔργων εἰς τὰς ἰδέας, τὸ μεμελετημένον καὶ σαφὲς τοῦ ὕφους ἀποτελοῦσιν ἓν τῶν διασημοτέρων ἀριστουργημάτων τῆς κ. Στάελ, καὶ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον ἔργον τοῦ ἀπ' αἰώνων γυναικείου καλάμου.

Ἡ διάσημος ἐξόριστος ἐπανῆλθεν ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὴν κατάπτωσιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἵνα μετὰ ἑκατὸν ἡμέρας ἀπομακρυνθῇ καὶ πάλιν. Ἐπανῆλθε δὲ ἵνα ὁριστικῶς ἐγκαταστῇ μετὰ τὴν δευτέραν μεταπολίτευσιν, ἀναγκασθεῖσα καὶ πάλιν δυστυχῶς νὰ μεταβῇ εἰς Ἰταλίαν, ἵνα ἀνακτήσῃ τὴν ὡς ἐκ τοῦ ταραχώδους καὶ περιπετειώδους βίου καταστραφεῖσαν ὑγείαν της. Ἐνταῦθα συνέγραψε τὰ *Δέκα ἔτη τῆς ἐξορίας* της, βιβλίον περιέχον διδακτικώτατα κεφάλαια τῆς ἱστορίας τοῦ Ναπολέοντος. Τούτου ἕπονται αἱ διάσημοι *Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κυριωτέρων συμβεβηκότων τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως*», ἔργον ὅπερ ὑπὸ πολλῶν ἐκρίθη ἀνώτερον καὶ αὐτῆς τῆς *Γερμανίας* καὶ ὅπερ εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων βιβλίων τῆς πολιτικῆς ἱστορίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐνυμφεύθη μετά τινος ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῶν Οὐσσάρων, *Μιχαὴλ Ρόκα*, χωρὶς ὅμως νὰ λάβῃ ποτὲ τὸ ὄνομά του. Μετὰ τὸν β' γάμον της συνέγραψε τὸν *ἰδιωτικὸν βίον τοῦ κ. Νέκερ*, τὴν *Ζούλμα*, τρεῖς ἱστορίας, δραματικὰ δοκίμια καὶ τὴν Σαπρώ.

Ἐπανῆλθεν ἅπαξ ἔτι ἐν Παρισίοις, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἵνα ἀποθάνῃ. Τῇ 14 Ἰουλίου 1817 ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἡ δαιμόνιος γυνή, ἡ διὰ τῆς ἐκτάκτου μεγαλοφυΐας αὐτῆς καταταχθεῖσα ὑπὸ τῶν συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων αὐτῆς ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἀθανάτων.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΩΝ

Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας τῶν φυσιοδηφῶν ὁ κ. Λεροῦ ὑπέβαλε τὴν πληροφορίαν ὅτι αἱ χελιδόνες δύνανται νὰ διαχειμάσωσιν εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα ὑφιστάμεναι χειμερινὸν ὕπνον· ὡς πειραματικὴν ἀπόδειξιν ὁ Κύριος Λεροῦ ὑπέδειξε χελιδόνα πλήρη ζωῆς, ἣν ἐκράτει ἀνὰ χεῖρας καὶ περὶ ἧς διηγήθη τὰ ἑξῆς:

Τὸν παρελθόντα 8/βριον ἁμαξηλάτης τις ἐκτύπησε διὰ τοῦ μαστιγίου του χελιδόνα ἱπταμένην, ἥτις ζαλισθεῖσα ἔπεσεν· Παρατυχὼν ἐκεῖ ποῖ παιδίον τι, συνέλαβεν αὐτὴν καὶ περιτυλίξαν ἐντὸς βαμβακοστρώτου ὑφάσματος τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς ἐρμάριόν τι ὅπου καὶ ἐλησμονήθη.

Πρό τινος τὸ βαμβάκινον δέμα ἠνεῴχθη καὶ ἡ χελιδὼν εὑρέθη εἰς ζωήν, ἀλλὰ βυθισμένη εἰς ληθαργικὸν ὕπνον.

Ὁ κ. Λεροῦ μετέφερεν αὐτὴν ληθαργοῦσαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς· ἡ χελιδὼν μετ' ὀλίγον ἀφυπνίσθη καὶ ἀνέλαβε τὴν πτῆσίν της.

Πολλοὶ ζωολόγοι διετείνοντο ὅτι αἱ χελιδόνες μένουσι καὶ τὸν χειμῶνα εἰς τὰς χώρας μας, ἀποσυρόμεναι εἰς σπήλαια, ἄντρα καὶ μέρη μονήρη καὶ ὅτι διατελοῦσιν ὑπνώττουσαι. Πλὴν τοῦτο δὲν ἔχεται ἀληθείας· διότι τὸ φθινόπωρον αἱ χελιδόνες ἀναχωροῦσι διὰ χώρας θερμάς, μένουσι δὲ μόνον ὅσαι δὲν προφθάνουσι τὴν ἀναχωροῦσαν συνοδείαν.

Πολλαὶ προλήψεις ἐπεκράτησαν δὲ τὰ πτηνὰ ταῦτα κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐπιστεύετο ὅτι ἡ χελιδὼν ἐγνώριζε τὸ μέσον τῆς θεραπείας τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τυφλότητος· ἀπέδιδον εἰς τὸ πτηνὸν τοῦτο τὴν ἐξεύρεσιν λίθου τινός, τῇ ἁπλῇ προψαύσει τοῦ ὁποίου θεραπεύεται ὁ ὀφθαλμός, καὶ ὅστις εὑρίσκεται ἐν τῇ φωλεᾷ των. Τὸν λίθον τοῦτον αἱ χελιδόνες μεταφέρουσιν εἰς τὴν φωλεάν των, ὁσάκις δὲ νεογνόν τι πάθῃ ἐκ τυφλότητος δι' αὐτοῦ ἐπανακτᾷ τὴν ὅρασιν. Ἡ παράδοσις αὕτη διατηρεῖται εἰσέτι καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἁπλῶν γυναικῶν ὑποστηρίζει τὴν ὕπαρξιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ λίθου ὡς πραγματικήν.

Εἰς τὰ δυτικὰ καὶ βόρεια τῆς Γαλλίας μέρη ὅταν νεᾶνις ἴδῃ τὸ πρῶτον ζεῦγος χελιδόνων κατὰ τὴν ἄνοιξιν θεωρεῖ τοῦτο εὐοίωνον δι' αὐτὴν προάγγελμα. Ἂν φέρῃ ἐπ' αὐτῆς καρδίαν χελιδόνος εἶναι βεβαία ὅτι θὰ τῇ παρουσιασθῶσιν πολλοὶ γαμβροί. Νέος, θέλων νὰ προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν μιᾶς νέας δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοποθετήσῃ δακτύλιον ἐπί τινας ἡμέρας ἐντὸς φωλεᾶς καὶ εἶτα νὰ τὸ προσφέρῃ εἰς αὐτήν. Ἐν συνόλῳ ἡ χελιδὼν θεωρεῖται προάγγελος καλοῦ.

Εἰς τὴν Βρετανίαν οἴκημα θεωρεῖται ἀσφαλὲς ἐναντίον κεραυνοῦ, ἐὰν φέρῃ φωλεὰν χελιδόνων.

Εἰς δὲ τὴν Βαυαρίαν πιστεύεται ὅτι διὰ τὸν φονεύοντα χελιδόνα τὸ ὕδωρ μετεβάλλετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του εἰς αἷμα. Ἐν γένει οἱ ναυτικοὶ τοῦ Breton, ἀναμένουσι δυστυχίαν βεβαίαν, ἀπωλείας ἐμπορίου, ναυάγια, ἂν φονεύσωσι τὸ πτηνὸν τοῦτο.

Ἂν καὶ αἱ προλήψεις αὗται εἶναι ἀβάσιμοι οὐχ ἧττον ἔχουσι τὸ καλόν, ὅτι παρεμποδίζουσι τὴν καταστροφὴν τῆς χελιδόνος, ἥτις καταπίνουσα διάφορα βλαβερὰ καὶ ἰοβόλα ἔντομα εὐεργετεῖ τὴν ἀνθρωπότητα.

Καρτερία Στεργίου

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΒΟΗΘΟΙ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΣ

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Καίτοι μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων γυναικῶν, αἵτινες δι' ἰδίων ἀγώνων καὶ προσπαθειῶν πορίζονται τὰ πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ περίθαλψιν τῶν οἰκείων, ἐν τούτοις εἶναι λυπηρὸν ὅτι ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐγκολποῦνται ἓν μόνον εἶδος ἐργασίας ὡρισμένον, ἐνῷ ὑπάρχει πλῆθος ἄλλων ἐργασιῶν βιοποριστικῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ὀλιγώτερος, ἡ ἐργασία ἧττον κοπιώδης, καὶ ἡ ἀμοιβὴ ἐξίσου καλή.

Νεαρὰ γυνὴ ὑποχρεωμένη νὰ διαθρέψῃ ἑαυτὴν ἐπιδίδεται εἰς ἐργασίαν τινά, ὄχι διότι ταύτην θεωρεῖ ἁρμοδιωτέραν τῇ ἑαυτῆς ἐπιδεκτικότητι, ἀλλὰ διότι βλέπει ὅτι ἑκατοστύες καὶ δὴ καὶ χιλιοστύες ἀνέλαβον ἤδη τοιούτου εἴδους ἐργασίαν. Ὁ πιθηκισμὸς οὗτος καθίσταται ἀφορμὴ τοῦ μεγάλου συναγωνισμοῦ, τῆς πιθανῆς ἀποτυχίας ἔστιν ὅτε, ἅμα δὲ καὶ τῆς γλίσχρας ἀμοιβῆς. Εἰς τοῦτο ἀποδοτέα καὶ ἡ πληθώρα τῶν ὑποψηφίων ὑπαλλήλων δι' ἑκάστην κενουμένην θέσιν ἔν τε τῷ Ταχυδρομείῳ καὶ Τηλεγραφείῳ. Ἐπίσης ἀπειράριθμοι εἶναι καὶ αἱ αἰτήσεις διὰ τὴν θέσιν ἀντιγραφέων, ἰδιαιτέρων γραμματέων κτλ.

Ἐν τῶν μᾶλλον παρημελημένων ἔργων, πλὴν ἐκ φύσεως καταλλήλων διὰ τὴν γυναῖκα εἶναι καὶ τὸ τῶν βιβλιοθηκαρίων ἢ καὶ βοηθῶν τούτων. Ἡ αἰφνιδία ὥθησις πρὸς καταρτισμὸν ἐλευθέρων βιβλιοθηκῶν συνεπάγεται καὶ τὴν ἀνάγκην δημιουργήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ τοιούτων θέσεων. Ἐν τούτοις εἶναι πρόβλημα, πῶς τόσον σπανίως ἀπαντῶμεν γυναῖκας εἰς τοιαύτας θέσεις, ἐνῷ καὶ ἡ ἐργασία εἶναι κατάλληλος εἰς τὰς σωματικὰς αὐτῶν δυνάμεις, καὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι οὐχὶ πλείονες τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ μισθὸς δὲν εἶναι πολύς, οὐχ ἧττον δὲν εἶναι ὀλιγώτερος τῶν ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς γραφείοις· ὅθεν μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς εὐνοϊκάς, οὕτως εἰπεῖν, περιστάσεις ἐλάχιστος ἀριθμὸς γυναικῶν κατέχει τοιαύτας θέσεις ἢ καὶ ὑποδεεστέρας.

Ἡ Ἀγγλία καθυστερεῖ κατὰ τοῦτο πολὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔνθα ἐξ βιβλιοθήκας διευθύνουσι γυναῖκες· ἐν Βοστώνῃ δὲ τὰ δύο τρίτα τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα εἶναι γυναῖκες. Τὸ ὀλιγάριθμον των ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπαλλήλων γυναικῶν ἀποδοτέον οὐχὶ εἰς ἀδικίαν ἐκ προθέσεως, ἀλλ' εἰς τὴν συνήθειαν ἥτις καθιερώθη νὰ μὴ ἐξέρχωνται αἱ γυναῖκες τοῦ κύκλου τῆς κοινῆς καὶ συνήθους αὐταῖς ἐργασίας.

Ἐν Μαγχεστρίᾳ, Βιρμιγχάμῃ, Σαλφόρδῃ, Βριστόλῃ, καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀγγλίας, εἰς τῶν ὁποίων τὰς ἐλευθέρας βιβλιοθήκας εὑρίσκονται ὑπάλληλοι γυναῖκες, παρετηρήθη μεγίστη τάξις καὶ ἀκρίβεια, ὁ δὲ ἀγγλικὸς τύπος πολλάκις ἐξεφράσθη εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῶν λεπτῶν τούτων ὑπαλλήλων.

Ταῦτα βεβαίως δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὰς Ἑλληνίδας, ὧν αἱ πλεῖσται ἕπονται μετὰ φανατισμοῦ τῇ ἀρχῇ Dolce far niente.

Διὰ τὰς ἐπιθυμούσας ὅμως νὰ ἐργασθῶσιν, ἃς ἐλπίσωμεν ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ λαμπροῦ κτιρίου τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης, δὲν θὰ ἀποκλεισθῇ καὶ τὸ ἡμέτερον φῦλον νὰ ἀναλάβῃ φιλοτίμως θέσιν τινὰ ἐν αὐτῇ, ἀφοῦ πάντοτε ἀπεδείχθη ὅτι αἱ γυναῖκες μετὰ μείζονος τάξεως, ἀκριβείας καὶ δεξιότητος ἀνέλαβον καὶ ἐκτελοῦσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα.

Ἀνθὴ Π.

ΔΙΑΤΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΦΕΡΟΥΣΙ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ;

Κυρία Διευθύντρια.

Λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ καταταχθῶ καὶ ἐγὼ μεταξὺ τῶν πολλῶν Κυριῶν, αἵτινες καθ' ἑκάστην ἀποτείνουσιν ἡμῖν δίκην Πυθίας, καὶ νέας ἐρωτήσεις.

Ἡ εὐκολία δὲ μεθ' ἧς ἱκανοποιεῖτε τὴν περιέργειαν πασῶν πείθει με ὅτι λίαν ταχέως θέλω τύχει ἀπαντήσεως ἱκανοποιούσης τὴν ἰδικήν μου: Γιατὶ ἡ γυνὴ φέρει πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς ἔστω καὶ ἐὰν οὗτος κατώτερος καὶ ἀσημότερος αὐτῆς τυγχάνει. Διατὶ αὕτη ἐὰν ἡ ὁ μόνος γόνος εὐγενοῦς καὶ ἐνδόξου οἰκογενείας νὰ ἀφίνῃ νὰ ἀποσβέννυται μέγα ὄνομα χάριν ὀνόματος ἀσήμου πολλάκις δὲ καὶ ποταποῦ.

Ἀναμένουσα, Κυρία μου, ἀπάντησιν ἐν τῇ περισπουδάστῳ Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Εὐτέρπη Παπαζαφειροπούλου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐξωτερικά.

Πόλις διοικουμένη ὑπὸ γυναικῶν. — Ἡ πόλις Oskanoosa πρωτεύουσα τῆς κομητείας τοῦ Σέρερσον, ἀριθμοῦσα 2,000 περίπου κατοίκους καὶ βρίθουσα δημοσίων σχολείων, τριῶν τραπεζιτικῶν καταστημάτων, σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἐκκλησιῶν, ἀποτελεῖ κοινότητα δραστηρίως ἐπιδεδομένην εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ἐπειδὴ δέ, οἱ δημόσιοι διαχειρισταὶ ὠλιγώρουν διὰ τὴν πρόοδον τῆς πόλεως ταύτης οἱ ἐκλογεῖς κατεψήφισαν ἐκ συμφώνου τούτους, ἐκλέξαντες δήμαρχον καὶ δημοτικοὺς συμβούλους γυναῖκας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι βελτιώσεως τῶν τῆς χώρας πραγμάτων.

Ἡ κυρία Λόβμαν ἡλικίας 45 ἐτῶν ἄλλοτε διευθύντρια τοῦ καλλιτέρου σχολείου τῆς Oskanoosa καὶ φημιζομένη ἐπὶ ἐκτάκτῳ διοικητικῇ ἱκανότητι ἐξελέγη δήμαρχος. Ἡ νεωτέρα τῶν συμβούλων Μὶς Μιτιγκότων σπανίας ὡραιότητος καὶ παιδείας ἄγει τὸ 23 τῆς ἡλικίας ἔτος αὐτῆς.

Καὶ οἱ κύνες τῶν ἠθοποιῶν ἔχουν προνόμια. — Ἐν Αὐστραλίᾳ ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ ἐν τῇ πόλει κυκλοφορία κυνῶν.

Ἡ Κυρία Μαρῆ-Ρόζ, διάσημος καλλιτέχνις τῆς Operacomique, προσεκλήθη νὰ μεταβῇ μετὰ τοῦ θιάσου αὐτῆς εἰς Αὐστραλίαν. Ἡ εἴδησις ὅμως αὕτη τὴν ἀνεχαίτισεν, διότι ἡ ὀξύφωνος τοῦ θιάσου δὲν ἠννόει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ χωρισθῇ τῶν μικρῶν της κυναρίων, πρὸς ἃ τρέφει ἰδιαιτέραν συμπάθειαν. Ἀποβιβασθεῖσα εἰς Μελβοῦργον ἡ ἀοιδὸς Γενεβιέβη καὶ μαθοῦσα τὴν εἴδησιν ταύτην διέταξεν νὰ μὴ λυθῶσι τὰ κιβώτιά της καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Εὐρώπην ἀδυνατοῦσα νὰ χωρισθῇ τῶν μικρῶν κυναρίων της.

Ἡ κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τῇ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς διατηρήσεως τῶν πιστῶν της ἀκολούθων, ἀλλὰ διώρισε νόμιμον φύλακα ἐκείνων καταστήσασα συγχρόνως ὑπεύθυνον τὴν κυρίαν Γενεβιέβην διὰ τὰς συνεπείας ἐνδεχομένης ὑδροφοβίας.

Αὐτοκτονία δύο κορασίων. — Εἰς Menilunon ἔλαβεν ἐσχάτως χώραν τραγικωτάτη σκηνή.

Εἰς τὴν ὁδὸν Cascade κατῴκουν δύω οἰκογένειαι, ἑκάστη τῶν ὁποίων εἶχε θυγατέρα. Ἡ μὲν οἰκογένεια τὴν Μαρίαν ἡλικίας 13 ἐτῶν ἡ δὲ ἑτέρα τὴν Λουΐζαν ἡλικίας 14 ἐτῶν, συνδεομένας διὰ πρωτοφανοῦς καὶ ἀδιαρρήκτου φιλίας.

Ἡ μήτηρ τῆς Μαρίας Λ. πρό τινος εἶχε διαζευχθῆ τοῦ συζύγου της· τοῦτο οὐδεμίαν ἐφάνη προξενῆσαν ἐντύπωσιν εἰς τὴν μικρὰν κόρην της.

Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἡμέραν τινὰ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ τῆς Μαρίας εἰς τὴν αἴθουσαν εὗρε τὴν μὲν θυγατέρα της ἄπνουν ἐξηπλωμένην κατὰ γῆς, τὴν δὲ φίλην της Λουΐζαν ἑτοιμοθάνατον· αἱ φωναί της προσείλκυσαν τοὺς γείτονας, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ προσκαλέσωσι τὸν ἰατρόν. Δυστυχῶς ἡ ἐπίσκεψις ἐγένετο πολὺ ἀργά.

Οὐδεμία ἀφορμὴ κατάδηλος ἐγνώσθη. Εὗρον μόνον δύω ποτήρια κενὰ φέροντα σταγόνας ἐκ δηλητηρίου ἐπὶ μιᾶς ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ἐκ μέρους τῆς Μαρίας Α.

Τὸ περιεχόμενον ἀνέφερεν ὅτι ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ μὴ προξενῇ ἐπὶ πλέον στερήσεις εἰς τὴν μητέρα της ἀπεφάσισε νὰ

ἐκμετρήσῃ τὸ ζῆν· ἡ δὲ φίλη της ποθοῦσα νὰ μὴ ἐπιζήσῃ αὐτῆς τὴν ἀκολουθεῖ.

Ἡ μήτηρ βεβαιοῖ, ὅτι οὐδέποτε εἶχεν ἀφορμὰς δυσαρεσκείας ἐκ μέρους τῆς θυγατρός της· ἐπειδὴ δὲ διάφοροι συμπερασμοὶ λαμβάνουσι χώραν, τὸ δικαστήριον ἐνῆξε εἰς δίκην τὴν Κυρίαν Α. Τὰ δὲ πτώματα μετεφέρθησαν ὅπως γίνῃ ἡ δέουσα ἐπ' αὐτῶν αὐτοψία.

Θάνατος ἀνεπαίσθητος. — Εἰς πλείστας τῆς δημοκρατικῆς Ἐλβετίας ἐπαρχίας ἡ θανατικὴ ποινὴ κατηργήθη, εἰς δὲ τὸ μέγα δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου καὶ Βελγίου πρὸ τριακονταετίας μένει ἐν ἐντελεῖ ἀχρηστίᾳ. Εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τύπους μόνον ὑφίσταται, ἀπὸ πολλοῦ μὴ λειτουργοῦσα ἐντελῶς. Ἐπὶ τούτῳ ἡ ἰταλικὴ βουλὴ προὐτίθετο κατ' αὐτὰς νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον καταργοῦν τὴν θανατικὴν ποινήν.

Τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Νέας Ὑόρκης συνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ βελτιώσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν φρικώδη καὶ μαρτυρικὸν διὰ λαιμητόμου θάνατον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διώρισεν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅπως ἐξελέγξῃ καὶ καταστρώσῃ ἐνώπιόν του πάντα τὰ εἴδη τῆς εἰς θάνατον καταδίκης, τῆς εἰς διάφορα κράτη λειτουργούσης. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης 6 ἔθνη μεταχειρίζονται τὸν διὰ λαιμητόμου, 5 τὸν διὰ ξίφους ἀποκεφαλισμόν, 3 τὸν διὰ σταυροῦ καὶ ἓν καὶ μόνον κράτος ἡ Ἱσπανία, τὸν δι' ἀγχόνης, προσδενομένου τοῦ λαιμοῦ τοῦ καταδίκου διὰ σιδηρᾶς ἁλύσεως. Κατόπιν μακρᾶς ἐπὶ τοῦτο συζητήσεως ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι, ἧττον μαρτυρικὸς θάνατος εἶναι ὁ προσγιγνόμενος αὐτοστιγμεὶ δι' ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος, προσβάλλων θανασίμως πρῶτον τὸν ἐγκέφαλον καὶ μεταδιδόμενος κατόπιν εἰς τὸ λοιπὸν σῶμα. Ἀπεφατίσθη ὅθεν ὁ κατάδικος νὰ τοποθετῆται ἐπὶ ἑδωλίου ἐφωδιασμένου ἄνωθεν καὶ κάτωθεν διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων. Ἐπὶ τούτου καθήμενος ὁ κατάδικος καὶ ἀκουμβῶν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν κιγκλίδων θὰ εὑρίσκῃ ἐν ἀκαρεῖ τὸν θάνατον διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τοῦ αἰφνηδίως ἐκσφενδονιζομένου ἐν ταῖς κιγκλίσι. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μελετηθὲν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ὑπεβλήθη εἰς τὴν βουλήν, ἥτις ψηφίσασα τοῦτο τὸ παρέπεμψεν εἰς τὴν γερουσίαν πρὸς ἐπικύρωσιν.

Βραβευθεῖσα βασίλισσα.—Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας, ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρμεν Σύλβα συγγραφεὺς, ἐξέδοτο ἐσχάτως σύγγραμμα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Σκέψεις μιᾶς Βασιλίσσης*». Ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐκτιμήσασα τὸ φιλολογικὸν τοῦτο ἔργον ἀπένειμε πρὸς αὐτὴν βραβεῖον *Α'. τάξεως.*

Θαλάσσιος ὄφις.—Εἰς τὰς παραλίους τῆς Νέας Ὑόρκης χώρας ἀνεφάνησαν θαλάσσιοι ὄφεις.

Ἀγγλικόν τι πλοῖον ταξειδεῦον ἐν πλήρει νυκτὶ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοιοῦτόν τι τέρας. Συνέπεσεν ὁ ἰατρὸς τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ οἰκονόμου νὰ μείνωσιν εἰς τὸ καπνιστήριον μέχρι προκεχωρημένης ὥρας. Πρὶν δὲ κατακλιθῶσι τοῖς ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἀναβῶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὅπως ἀναπνεύσωσιν ὀλίγον ἀέρα. Ἀναβασμὸς διακυμάνσεως θαλάσσης ἐν ἀποστάσει 20 μέτρων προσείλκυσε τὴν προσοχήν των. Ὄφις θαλάσσιος διηυθύνετο πρὸς αὐτοὺς ἀκολουθῶν τὸ πλοῖον. Ἂν καὶ ἡ νὺξ ἦτο ἀσέληνος, ἦν ὅμως λίαν φωτεινή, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν ὁλοσχερῶς νὰ περιεργασθῶσι τὸ φρικῶδες ζῶον. Ἡ κεφαλή του περίπου ὁμοιοσχεδὴς τῆς τοῦ ἵππου ἐπεφαίνετο διὰ τοῦ τεταμένου τραχήλου του. Τὸ σῶμα του ἕως 60 ποδῶν ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τῶν κυμάτων ἑλικοειδῶς περιεστραμμένον καὶ ἀπολήγον εἰς κροσσωτὴν οὐράν. Ὁ ἰατρὸς κρατῶν κενὴν φιάλην τὴν ἐξετόξευσε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄφεως, ὅστις ἀφήσας φρικώδη συριγμὸν ἐβυθίσθη καὶ ἐχάθη, ἀνασηκώσας δίνην ὅλην ἀφριζόντων ὑδάτων.

Γυναῖκες ἐφευρέται. — Ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς βορείου ἀμερικανικῆς διπλωματούχου ἑταιρίας ἐλήφθησαν τὰ ἑξῆς περὶ ἀμερικανίδων ἐφευρετῶν ἄξια λόγου, ἅτινα καταδεικνύουσι μὲ πόσον ζῆλον αἱ ἀμερικανίδες λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸν δημόσιον βίον καὶ μάλιστα προσπαθοῦσι νὰ ὑπερτερήσωσι τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὴν μηχανουργίαν. Ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 1900 διπλωμάτων διενεμήθησαν εἰς γυναῖκας· ὡς δὲ μηχανικός τις ἐπιβεβαιοῖ, πολλοὶ ἄνδρες ὀφείλουσι τὰ διπλώματα αὐτῶν εἰς ἰδέας γυναικῶν. Παρατηρητέον ὅτι τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα τῆς γυναικὸς συχνάκις ἐπιζητεῖ ἔδαφος πολὺ ἀπέχον τοῦ γυναικείου κύκλου. Τὸ ὑπόγειον τηλεσκόπιον ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπινόησιν τῆς κ. Μάτερ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, νέος θώραξ διὰ πολεμικὰ πλοῖα εἰς τὴν τῆς κ. Μοντγκάμερη, ἡ δεσποινὶς δὲ Γκόσχαμ ἐφεῦρε νέον τηλεβόλον. Κυρία τις ἐν Βαλτιμόρῃ πρόκειται νὰ τελειοποιήσῃ τὴν σύζευξιν τῶν βαγονίων καὶ ἄλλη τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς. Ἡ κ. Μπίσλεῦ ἐφεῦρε σωσίβιον λέμβον, ἡ κ. Τάνεῦ ἐκ Πανσυλβανίας μηχάνημα πρὸς ἀνύψωσιν βεβυθισμένων πλοίων, ἡ κ. Κόστων πυροτεχνικὸν φάρον, ἡ κ. Μπομὼν ἐξ Ὀΐου ἑτέραν σωσίβιον λέμβον. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα διπλώματα ἐδόθησαν εἰς γυναῖκας, αἵτινες περιωρίσθησαν εἰς τὸν κύκλον των, ὡς λ. χ. δεσποινίς τις Ρόζενταλ ἐτελειοποίησε ραπτικὴν μηχανήν, ἣν δύναταί τις νὰ θέτῃ εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ στερεώνῃ ἐφ' οἱασδήποτε τραπέζης.

Ταῦτα περὶ τῶν συγχρόνων Ἀμερικανίδων. Προσεχῶς δὲ δημοσιευθήσεται κατάλογος ἐφευρετῶν γυναικῶν τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου Ζύγουρα δημοσιευθέντων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ λαοῦ, περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν οὐδεμία γυνὴ ἐφεῦρεν ἢ ἐπενόησέ τι ἄξιον λόγου. Καλὸν θὰ ἦτο πρὶν ἢ Κύριοί τινες ἐπαναλαμβάνουσιν ὅτι ἐν προγενεστέραις ἀμαθίας ἐποχαῖς ἐλέχθη ἢ ἐγράφη κατὰ γυναικῶν, νὰ βασανίζωσιν αὐτό, ἐξετάζωσι τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον ὡς καὶ τὴν σύγχρονον αὐτῆς δρᾶσιν, ἵνα μὴ καταδεικνύωνται κοινῶν τόπων, ἐσκωριασμένων ἰδεῶν καὶ διεστραμμένων ἀληθειῶν διερμηνεῖς.

Σύλλογος Κυριῶν Ἀδριανουπόλεως. — Μετ' ἀπείρου εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι αἱ ἀπανταχοῦ Κυρίαι μετὰ πολλοῦ ζήλου ἤρξαντο ἐργαζόμεναι ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ φύλου των. Ἐν Ἀδριανουπόλει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν εὐγενῶν Κυριῶν τοῦ συλλόγου «*Ὁμόνοια*», ἐδιδάχθη ἐν τῷ δημαρχικῷ θεάτρῳ τὸ δρᾶμα «Πίστις Ἐλπὶς καὶ Ἔλεος» καὶ ἡ κωμῳδία ὁ «Ἐρα-

στὴς τῆς Σελήνης» ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητριῶν. Αἱ Ἀδριανουπολίτιδες Κυρίαι μετὰ μεγάλου εἰργάσθησαν ζήλου, ἡ ἐπιτυχὴς δ' ἐκτέλεσις τῶν παραστάσεων ἐπέστεψε τοὺς φιλανθρώπους κόπους αὐτῶν. Πλὴν τῶν ἐντοπίων αἱ τὰ πρῶτα φέρουσαι ξέναι οἰκογένειαι σεβόμεναι τὸν σκοπὸν ἀθρόαι ἔδραμον, ὅπως προσφέρῃ ἑκάστη τὸν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων ὀβολόν της.

Τῇ ἑπομένῃ Κυριακῇ οἱ αὐτόσε παρεπιδημοῦντες διδάσκαλοι Βούλγαροι, πιθηκίζοντες τὴν τῶν Ἑλλήνων πρωτοβουλίαν ἐδίδαξαν καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων σχολείων τοὺς δύο λοχίας.

Οἱ Βούλγαροι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ σκέπτωνται καὶ πράττωσιν ὅ,τι βουληθῶσι. Ἀλλ' Ἕλληνές τινες κατ' οὐδὲν ὤφειλον, ἔστωσαν ἐξ ἁπλῆς περιεργείας, νὰ παρευρεθῶσιν ἐκεῖ. Ἔθνος ὡσοί Βούλγαροι διαπράττον μυρίας κακώσεις εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ὤφειλε ἂν ὄχι τὸ μῖσός μας, τὴν ἐθνικήν μας τουλάχιστον ὑπερηφάνειαν νὰ διεγείρῃ.

Ζωγράφος ἀμειβομένη. — Ἐν διαμερίσματί τινι τῶν Παρισίων ἡ *Ἑταιρία τῶν φιλοτέχνων* ἀπένειμε πρὸς τὴν Κυρίαν Βοτρὲν, ἱκανὸν χρηματικὸν ποσὸν ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐπιτυχοῦς ἐν τῇ ἰχνογραφίᾳ διδασκαλίας αὐτῆς. Ὁ δὲ *Σύλλογος τῶν νέων καλλιτεχνῶν* ἀπένειμεν εἰς τὴν τοπογράφον δεσποινίδα Λουΐζαν Δὲ Μπαζελὲρ τὸ πρῶτον μετάλλιον.

Ὁ *Σύλλογος τῶν φιλογραμμάτων* προσέλαβεν, ὡς ἐπίτιμον μέλος αὐτοῦ τὴν κυρίαν Κολόμπ, συγγράψασαν ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα μυθιστορήματα, κατάλληλα διὰ νεανικὴν ἡλικίαν.

Κληροδότημα γυναικός. — Ἡ Κυρία Κάστνερ χήρα ἐκληροδότησεν εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν 55,000 χιλ. φράγκων, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς συγγραφὴν βιβλίων συντελούντων εἰς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς γυναικός.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης Συλλόγου τῶν Κυριῶν ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1886. Τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατασκευασθέντα ἐν τῷ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ συλλόγου τούτου ἐργαστηρίῳ τῶν ἀπόρων γυναικῶν ἔργα εἰσὶν ἀξίας 433,850. Ἐκ τούτων ἐπωλήθησαν ἔργα ἀξίας 307,833.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν τὰς προόδους τοῦ ἐργαστηρίου τούτου τῶν ἀπόρων γυναικῶν, συγχαίρομεν δὲ τὰς εὐγενεῖς κυρίας διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν μέριμναν, ἣν ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτοῦ καταβάλλουσι.

Ἡ Καμπάνα τοῦ χωρίου μου.—Ἐξεδόθη χαριέστατον ἀνάγνωσμα ἡ ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰωακεὶμ Βαλαβάνη. Ἀναγνωσθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ συλλόγῳ Παρνασσῷ ἐνεποίησε τὴν ὡραιοτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸ συρρεῦσαν πλῆθος. Διὰ γλαφυροῦ καλάμου ὁ συγγραφεὺς ἀπεικονίζει πιστῶς τὸν ἄχαριν καὶ τεταπεινωμένον βίον τῶν μικρασιανῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Ἐπικήδειος λόγος ὑπὸ Ἰακωβάτου. Συγκινητικώτατον ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἠλ. Ζερβὸς Ἰακωβάτος πρὸς τὸν πρό τινος μεταστάντα ὁμογενῆ φιλόπατριν καὶ ἐργάτην τοῦ καλοῦ Ἰωσὴφ Μομφεράτον. Ὁ κ. Ἰακωβάτος ἐξυμνῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐχερεοῦς περὶ τὴν ἔκφρασιν ἱδεινότητος, ἀνέπτυξε συγχρόνως λίαν χαριέντως τὸ λόγιον ὁ «ἄνθρωπος θνητός ἐστιν».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ζύγουρα καὶ ὁ πέμπτος τόμος

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

XVIIII.

Τὸ ἐγνώριζον. Λοιπόν, μῆτερ.

Λοιπὸν ἔχω τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα, καὶ πλέον ἔτι ἂν χρειασθῇ. Ἰδοὺ ἀκριβῶς ὅ,τι ἤθελα νὰ σοὶ διακοινώσω, ὅταν ἤλθες.

Εἶχον σκεφθῇ, ὅτι ὁ Γιλβέρτος ἀγαπᾷ τὴν δεσποινίδα Μωδουΐ καὶ ἀνταγαπᾶται.—Τὸ ὄνειρόν του ἦν νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἐκτὸς τούτου μὲ εἶχες καὶ καταπείσει, ὅτι ὁ γάμος θὰ τὸν ἐπηρεάσῃ πολὺ, ὥστε ὅλη του ἡ προσοχὴ νὰ στραφῇ εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ ἐκποιήσω τὴν κτηματικήν μας περιουσίαν καὶ νὰ τὴν κάμω χρῆμα, ὥστε εἰς μίαν στιγμὴν νὰ δυνηθῶ νὰ τὴν διαθέτω ὑπὲρ τοῦ Γιλβέρτου, ἐὰν παρουσιασθῇ ἀνάγκη. Ἔπρεπε νὰ λάβω τοιοῦτον μέτρον, ἀφοῦ λέγουσιν ὅτι ἡ νύμφη ὄχι μόνον ὡραία εἶναι, ἀλλὰ καὶ πλουσία.

Εἶσαι ἡ τελειοτέρα τῶν γυναικῶν καὶ ἡ φιλοστοργοτέρα τῶν μητέρων, ἀνέκραξεν ὁ ἀββᾶς!

Ἐνόμισα καλὸν νὰ σὲ προειδοποιήσω, εἶπεν ἡ μήτηρ, διότι ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ γνωρίζω, ἂν πράγματι ὁ Γιλβέρτος ἐρωτεύηται τὴν νέαν ἢ μήπως καμμία φαντασιοπληξία παροδικὴ τὸν κατέλαβε.

Συνετώτατα ἐνηργήσατε· συμφώνως μάλιστα μὲ τὴν δήλωσιν τῆς κληρονομικῆς παραιτήσεώς μου.

Καὶ ἔχεις τὸ ἀντίτιμον ἐδῶ;

Μάλιστα πρὸ ὀλίγου ὁ συμβολαιογράφος μοὶ τὸ ἀπέστειλε· Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θέλετε ἀποσύρει τὰς 15 χιλιάδας. Εἶναι ἐπάναγκες. Ἀλλὰ, μῆτερ, ἀφοῦ τὰ πάντα διαθέτητε, τότε τί δι' ὑμᾶς ἐκρατήσατε;

Μοὶ μένουν 20 χιλ. φρ εἰς τινα τράπεζαν, ἃς μετὰ τὸν θάνατόν μου θέλεις διαθέσει ὑπὲρ τῶν πτωχῶν σου.

Εὐχαριστῶ, ἀγαθὴ μῆτερ! τότε δὲν ἀφαιρῶ σήμερον τὸ ποσὸν αὐτὸ παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ τὸ δανείζομαι ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς ἐπὶ ἐγγυήσει ἐπιστροφῆς. Σᾶς εὐχαριστῶ! Ἔχω τὴν καρδίαν ἥσυχον ἤδη. Ἔ! τότε δώσατέ μοι τὸ δάνειον αὐτὸ ταχύτερον.

Ἡ Κυρία Βερνὲ μετὰ προθυμίας ἐνεχείρισε τὰς 15 χιλ. φρ. πρὸς τὸν Ὀνέζιμον, ὅστις ἐπιμελῶς τὰς ἐτοποθέτησεν ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακίου του.

Καὶ ἀφοῦ ἐπί τινας στιγμὰς ἀκόμη ὡμίλησαν διὰ τὸ εὐδαιμον τοῦ Γιλβέρτου μέλλον, τὸν κατὰ πάντα ἀντάξιον μετὰ τῆς Μωδουΐ γάμον του ἀπεχωρίσθησαν μὲ τὴν σκέψιν πῶς νὰ φανῶσι χρήσιμοι πρὸς τὸν Γιλβέρτον.

Καὶ ἀπομακρυνόμενος ὁ Ὀνέζιμος ἔσπευδε τὸ βῆμα ἀναλογιζόμενος ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ἐννάτην ἔδει νὰ ἀναμένῃ τὸν Γιλβέρτον, ὅπως ἀναγγείλῃ αὐτῷ τὴν χαροποιὰν εἴδησιν.

Δὲν θὰ μεταβῶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, στραφεὶς εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του. Θὰ χρειασθῇ νὰ ἀναμείνω 20 λεπτὰ εἰς τὸν σταθμόν, ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ τῶν Παρισίων. Θὰ προτιμήσω λοιπὸν τὸν τροχιόδρομον.

τῆς «Βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ» ὑπὸ τὸν τίτλον ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Σ. Χ. Δεδεαγάτς. Σώματα ἀπεστάλησαν. Γράφομεν.—Καν Αἱ. Μ. Πάτρας ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν· γράφομεν.— Κον Σ. Τ. Σ. Μαγουρέλιον Εὐγνωμονοῦμεν διὰ κολακευτικωτάτας κρίσεις καὶ εὐγενῆ προθυμίαν. Γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν ἀποδείξεις. Καν Θ. Μ. Πάτρας. Ἡ σκωρία ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰ ἐσώρρουχα, ἐὰν βρέξητε τὴν κηλίδα δι' ὀξέος λεμονίου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθέσητε πεπυρακτωμένον θερμῶς σίδηρον ἐπεστρωμένον ὑπὸ χαλκίνης πλακός.— Κον Ἐμ. Μ. Μπ. Λάρισσαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. — Κον Β. Σ. Σύρον. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν· ἀλλ' οἱ ὅροι τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶναι ἀσύμφοροι.—Καν Εἰ. Α. Χαλκίδα. Ἐλήφθη. Μυρίας εὐγνωμοσύνας· γράφομεν.—Καν Ε. Γ. Πάτρας. Μόνον τὸ ταχυδρομεῖον δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο. Τὰ φύλλα ἀποστέλλονται συγχρόνως πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητάς.— Καν Μ. Τ. Σύρον. Ἐλήφθησαν· ἐνεγράφητε.—Καν Α. Οἰ. Σύρον. Οὐδέποτε Κυρία φέρει τὸ ρινόμακτρόν της ἀνὰ χεῖρας· κατὰ τὸν συρμὸν φέρουσι τοῦτο ἐν μικρῷ θυλακίῳ τοῦ ἐσωκαρδίου. —Καν Δ. Κ. Ἀθήνας, Εἰ. Π. Σκόπελον. Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀπαντῶμεν ἀμέσως πρὸς ὅλας τὰς ἀποστελλομένας ἐπιστολάς. Συμβουλὰς καὶ συνταγὰς τοιαύτας εὑρίσκετε ἀπείρους εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὅπερ σᾶς ἀποστέλλομεν ἀντὶ μιᾶς δραχ. ἐσωκλείστου ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ. — Κον Τρ. Κ. Κ]πολιν. Συναλλαγματικὴ καὶ 15 χαρ.δρ. ἐλήφθησαν· γράφομεν.—Κον Ἐμμ. Π. Ῥέθυμνον. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐγνωμονοῦμεν. Γράφομεν.—Καν Σ.Δ. Κ/πολιν. Αἱ νεάνιδες δὲν φέρουσι μοῦρα. Τὸ πολὺ σταγόνας τινὰς ὕδατος κολωνίας εἰς τὸ ρινόμακτρον των. Ἀλλ' οὔτε ἐσθῆτας μετὰ τριχάπτων φέρουσιν αὗται. Ὁ ὡραιότερος δι' αὐτὰς κόσμος εἶναι ἡ νεότης καὶ ἡ ἁπλότης περὶ τὴν περιβολήν. — Καν Θ. Μ. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθησαν. Δυστυχῶς οὐδεμίαν ἔχομεν περὶ τὴν λεπτουργικὴν εἰδικότητα. —Κον Σ. Τσ. Σιμπέν-ελ-Κόμ. Κατάλογος συνδρομητριῶν ἐλήφθη. Φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. Μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν. — Καν Ε Δ. Κόρινθον. Ἡ ἁ. ἐρώτησις εἶναι ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας· ἐὰν ὅλαι αἱ συνδρομήτριαι ἀπέτεινον ἡμῖν τόσας ἐρωτήσεις, τότε ἡ ἐφημερὶς θὰ περιεῖχε μόνον ἀλληλογραφίαν. — Καν Ἀγ. Π. Ἀθήνας. Τὸ ἔργον σας εἶναι καλόν, ἀλλὰ θέμα τετριμμένον. Ἀναπτύξατε ἐν οἱονδήποτε ἄλλο θέμα καὶ θέλομεν εὐχαρίστως δημοσιεύσει αὐτό. — Καν Εὐ. Μ. Ἀθήνας. Ἀμφότεραι αἱ διατριβαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν Ἡ πρώτη ἐγκριθησομένη δημοσιευθήσεται· τὸ τῆς δευτέρας θέμα εἶναι λίαν τετριμμένον· πραγματεύεσθε θέματα κοινωνικά, ἅτινα εὐχαρίστως θέλομεν δημοσιεύσει. — Καν Γ. Ρ. Πάτρας. Ἀπάντησις ὑμῶν περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι ὁ γάμος τάφος τοῦ ἔρωτος ἐλήφθη. Ἴσως ἠθέλομεν πεισθῆ περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν λόγων σας ἐὰν πλὴν τοῦ Πετράρχου καὶ Δάντου, οἵτινες ὡς ποιηταὶ καὶ ἠσθάνθησαν καὶ ἔγραψαν, ἐφέρετε ἡμῖν καὶ παραδείγματα συγχρόνων.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐξαφάνισις τῶν κορέων. — Ἐντὸς χύτρας ζέοντος ὕδατος ῥίψατε ἀνάλογον ποσότητα στήψεως καὶ ἀφοῦ ἀναλυθῇ πλύνατε καθαρῶς τὰς ἐν τῇ κλίνῃ ἢ τοίχους φωλεὰς αὐτῶν καὶ οὐδὲ ἴχνος πλέον μένει. Εἰς πολλὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις εἰς τὴν σκευασίαν τῆς ἐπιχρίσεως τῶν τοίχων ῥίπτουν στῆψιν καὶ οὕτω τὸ ὀχληρὸν αὐτὸ ἔντομον οὐδέποτε εἰς τοὺς οἴκους των ξενίζεται.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Διατήρησις κερασίων.—Ἐκλέξατε ἀβλαβῆ κεράσια, ὀλίγον ὥριμα καὶ κόψατε τὸ ἥμισυ τοῦ μίσχου αὐτῶν καὶ ῥίψατέ τα ἐντὸς φιάλης. Κατόπιν διαλύσατε ἀποκρυσταλομένην ζάκχαριν (κάντιο) ἐντὸς οἰνοπνεύματος καὶ πληρώσατε τὴν φιάλην, ἣν καὶ σφραγίζετε ἑρμητικῶς. Μετὰ δύο μῆνας τὰ κεράσια διατηρούμενα νωπὰ καὶ μὲ λαμπρὸν ἄρωμα ἀποβαίνουν ἐξαίσιον ἐπιδόρπιον.

Τότε ἔξελθε διὰ τῆς πρὸς τὸ δάσος μικρᾶς τοῦ κήπου θύρας, προσέθηκεν ἡ μήτηρ.

Ὁ Ὀνέζιμος συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς μητρός του ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, ἀκριβῶς ἀντιθέτως τῆς θύρας ἄντικρυ τῆς ὁποίας ὁ Ροβέρτος Ρικὲ παρεμόνευε.

Κατὰ σύμπτωσιν τὸ λεωφορεῖον ἔφθανεν. Ὁ Ὀνέζιμος ἠσπάσθη ἐγκαρδίως τὴν μητέρα του, προσθείς: μὴ κρατῆς τὸ χρῆμα τοῦτο παρὰ σοί, μῆτερ, διότι τοῦτο εἶναι ἐπικίνδυνον.

Καθησύχασε, τέκνον μου, αὔριον θὰ τοποθετηθῇ ἐν ἀσφαλείᾳ. Καὶ ἡ Κυρία Βερνὲ σὺν τῇ ἀναχωρήσει τοῦ τραίνου ἐπανῆλθεν οἴκοι, καὶ κλείσασα ἐπιμελῶς τὴν ἐξώθυραν, διηυθύνθη εἰς τὸ οἴκημά της.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἱερεύς τις ἔστη πρὸ τῆς θύρας της κρούων.

Ὅπου ὁ κλέπτης κλέπτεται.

Ἐν τούτοις ὁ Ροβέρτος καιροφυλακτῶν ἐν παραβύστῳ γωνίᾳ τοῦ δάσους ἄντικρυ τῆς θύρας, ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος τῆς νυκτὸς σκότους ἐξέλαβε τὸν νέον ἐπισκεπτὴν διὰ τὸν Ὀνέζιμον, ὑποθέσας ὅτι καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐπρογευμάτιζε δυνατὸν νὰ ἐξῆλθε καὶ πάλιν.

Ὦ! Τὴν φορὰν ταύτην δὲν θὰ μοὶ διαφύγῃ ἔλεγε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυρία Βερνὲ εἰς τὸν κτύπον τοῦ κώδωνος κατῆλθεν ἵνα ἀνοίξῃ· διϊδοῦσα δὲ διὰ τῶν κιγκλίδων σχῆμα ἱερέως ὑπέθεσεν, ὅτι φίλος τις τοῦ υἱοῦ της, γνοὺς τὴν πρὸς ἐκείνην ἐπίσκεψίν του ἤρχετο νὰ τὸν ζητήσῃ διά τινα ὑπόθεσιν. Ἤνοιξε λοιπὸν ἄνευ δυσπιστίας.

Ἡ ἄνευ ἀντιστάσεως εἴσοδος τοῦ ἱερέως καὶ αἱ ἀνταλλαγεῖσαι σύντομοι λέξεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυρίας Βερνὲ ἔπεισαν τὸν Ροβέρτον περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ Ὀνεζίμου· Ἡ θύρα ἔκλεισε καὶ οἱ δύο ἔλαβον τὴν πρὸς τὸν οἶκον ἄγουσαν. Αἱ στιγμαὶ παρήρχοντο καὶ οὐδεὶς διαβάτης, οὐδὲ νυκτεῖον ζῶῆς εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν καὶ τὰ πέριξ.

Ἐνίοτε ἠκούοντο μακρόθεν ὑλακαὶ κυνὸς καὶ ἀπομεμακρυσμένα συρίγματα σταθμευούσης ἀτμομηχανῆς.

Τὸ ὡρολόγιον ἐσήμαινε τὴν δεκάτην, ὁ δὲ Ροβέρτος μετρῶν ἀπὸ τῆς κρύπτης του τὰς ὥρας ἤρχιζε ν' ἀπελπίζηται, μὴ βλέπων ἐξερχόμενον τὸν ἱερέα. Θεὲ τοῦ ἐλέους! μὲ πόσους κόπους ἐξασφαλίζει τις τὸν ἄρτον του ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ κόσμῳ, ἔλεγε. Ἂν βραδύνῃ ἀκόμη ὀλίγον θὰ παγώσω ἐδῶ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ὡσεὶ εὐμενὴς μυστηριώδεις δύναμις ἀκροασθεῖσα τῶν ἱκεσιῶν του ἤρχετο ἐπίκουρος. Τριγμὸς τῆς θύρας τῆς χήρας Βερνιὲ ἠκούσθη. Ἡ θύρα ἠνεῴχθη καὶ σκιὰ ἀνθρωπίνη ἐπεφάνη.

Ἀ! ἐπὶ τέλους! ἰδοὺ αὐτός.

Ὁ ἱερεὺς κλείσας ἀσφαλῶς τὴν θύραν ἔστη ὀλίγον, ὡς νὰ ἐσκέπτετο ποῖον δρόμον ν' ἀκολουθήσῃ . . . Τὸ πρῶτον διηυθύνθη πρὸς τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν σταθμὸν ὁδόν, ἀλλ' ὡς μεταμεληθεὶς ἐστράφη καὶ ἔλαβε τὴν τοῦ δάσους.

Καλὰ τὸν ἔχω, ἐσκέπτετο ὁ Ροβέρτος, καὶ ἐξερχόμενος τῆς ἐνέδρας του ἤρχισε νὰ ἀκολουθῇ αὐτὸν βαδίζων ἀκροποδητεί. Ὁ ἱερεὺς προσεγγίσας εἰς τὴν ἄκραν τῆς πρὸς τὸ δάσος ὁδοῦ ἔστη πάλιν καὶ ἔπειτα λαβὼν τὴν σκοτεινοτέραν δενδροστοιχίαν μετὰ προφανοῦς θάρρους ἔβαινε σπεύδων.

(ἀκολουθεῖ)